

ἐπεὶ δὲ οὐδέποτε μή τινα ἔχει τοῖς φυ-
τοῖς παρέστη τὸν γένεσιν τὸν καρπῶν. οὐδὲ γάρ
ἔστι ζῷον μεγαλειόν τον θηλεός, εἰ μὴ ἡ
ἄρρενος ἀρσίν συνάπτεται. πέτο δὲ δέ, διὰ τοῦ
πολλας ἐφεργατας ἀντον, καὶ διὰ τας πολλας
αὐτοῦ ὅπερι μετέπειταν. εἰσὶ δὲ τοῖς ταῦτα πε-
πληρωθεῖσι τοπολαμβάνοσι, καὶ τούς γένειν τοῦ
ζώων ἐν τοῖς διατάξεις τοῦ θηλεοῦ ἔχει,
τοὺς διατάξεις τοῦ φυτοῦ διατίθεται εἰς τὸ βέ-
ρεν ἀντον, καὶ διὰ τοῦ μακρέττεται τοῦ σκελετοῦ
πεπληρωθεως, καὶ τὸ κατεργόν ὅποτε γίνεται καὶ
καρποφορῆι τὸ ζῷον ἀντον, καὶ στρέψηται περὶ τοῦ
αὐτοῦ τοῦ νεότητος ἀντον, καὶ οὐ γένεται εἰς αὐτοῦ
τοῦ θηλεοῦ. δεῖ δέ τοῦ φυτοῦ εἶναι τῷ γῇ, καὶ
δεσμεῖται ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ κίνησιν εἰ-
σι τῷ φυτῷ οὐδὲ οὔσῃ διαστρέψεν τὸν σκελετόν
μέρουσιν, οὐδὲ αἴσθησιν ἔχει, ὃτε κίνησιν αὐτο-
ποσαρτούσι, οὐδὲ ψυχὴν ταλαιπώντειν τὸν δὲ ἔχει
μέλινον μάρες μέρεις ψυχῆς· καὶ τὸ φυτὸν εἰς
ἔμμημασιν διατίθεται διαφεύγειν· καὶ τοῦτον τοῦ
τοπού τις, ὅπερι τὸ φυτὸν δεῖται μή τὸ φύγει
τοπολοῖς καὶ μοχθητοῖς· εἰ καὶ δεῖται δὲ τοιαύτη,
οἷμας καὶ πολὺν τετραπλεῖται καὶ συνεχοῖς, καὶ
μηδὲ μάρεις διαφεύγειν μένειν· καὶ τοῦτον τοῦ
τοπού τις, ἵνα τὸ φυτὸν ἔχει τοιαύτον παρά τοῦ
ζώων καὶ διὰ τοῦ αὐτούτου τοῦ πολλαῖς τοῦ
τοπού τοῦ θηλεοῦ τοῦ φυτοῦ μετέπειταν. ἀλλὰ
τοῦ ζώων δὲ τοιαύτον παρά τοῦ φυτοῦ τοῦ
φυτοῦ ἀλλας τε δέρεισιν μή τοῦ ζώων πά-
σας ταῖς μωάμετις ταῖς εἰς τοῦ φυτοῦ, καὶ ἀλ-
λας πολλας· οὐ μηδὲ μέμπεταιν. εἰπε πάλιν
ὁ Ευπεδονίλης, ὅτι τὸ φυτὸν ἔχοτο γένεσιν εἰς
μέσομερον ἥλατον μήβρον, καὶ οὐ τοπείσι καὶ τοῖς
συμπληρωστοῖς αὐτοῖς. ταῦτας δὲ συμπληρω-
μόντος, οὐ γίνεται τὸ ζῷον. ἀλλ' εἶται ὁ λόγος αἱ-
άρμοστος δέσποτος ὁ κόπτος ὀλοτελεῖς δέσποτος
θίλεικος, καὶ ἐπιποτε πάντοτε πότοτε γίνεται τὸ
φυτόν, καὶ παύεται ἀλλοῖα εῖδος. εἰ δέ τοι
δὲ εἶδες τὸ φυτόν, ἔτι θερμότερον καὶ ιὔροτες
φυτοτάπης· ἦτις ὅποτες αἰσιωθεῖται, ἀδενοῦσται
τὸ φυτόν, καὶ γινέσκοσται, καὶ φθίνοσται, καὶ
ξεχεινούσται, καὶ ποτὲ φθείρηται τὸ φυτόν,
ἀλλοιος δὲ οὐ καὶ.

quia non inuenimus functionem in plantis aliquam præter fructum generationem, neque animal separatum est à蜂 mella, nisi quibus horis non congregatur. Et hoc sit ob multas eius actiones, scientiæque. Sunt autem qui putent plantas completas esse, & integras, vitamque ipsarum, durarum facultatum gratia esse, quæ insunt ipsis, ob alimentum scilicet idoneum, & longitudinem suæ durationis, temporis item, quo frondet, fructumque edit ipsarum vita, conuertiturque ad illas earum iuuentus, neque sit in eis superfluum aliquid. Planta somno non indiget ob multas causas, quia in terram posita est, cùque alligata, nec motum in se se, nec terminum finitum in suis partibus habet, & neque sensum, nec motum habet voluntarium, nec animam perfectam, sed portionem partis animæ habet magis. Et planta propter plantam creata non est, sed propter animal. Et si dixeris quod planitia cibo vili indiget, ac malo, & si tali indiget, multum tamen stabili & continuo, & nec facile dissolubili. Et si ita constat quod planitia præstantius quidam supra animal habeat, necesse est vertex inanimata rebus animatis sint nobiliores. Sed animalis opus nobilissimum est, ac melius, quam opera plantæ vniuersa. Et aliquo in animali reperimus virtutes omnes, quæ sunt in plantis, & multas insuper alias: non autem vicissim. Rursus ait Empedocles quod plantæ generationem habent in Mundo, diminuto tamen, & non suis modis perfecto, absolutoque, & quod eo completo animal non generabitur. Qui sermo aptus non est, quando Mundus totus est, ac sempiternus, & animalia generare cessavit nunquam, ac plantas & omnibus generis species alias. In omni autem plantarum specie calor est, & humor naturalis, qui vbi absimptus fuerit, valetudinem incurrit plantæ, & senescunt, intereuntque, & marcescunt. Hanc alij corruptionem dicunt, alij non.

CAPVT III.

Qvædam arbores succum habent, vt
resinam, & gummi, & myrrham, &
Fthus, & thymiamam. Alia nodos habent, &
venas, ac ventrem, & lignum, & corticem,
& medullam intra se. Quædam vt plurimi-
mum è cortice sunt. Aliatum fructus sub
cortice est, inter ipsum scilicet, & lignum.

Tινὰ τὴν φυτῆν ἔχοσι τὸ υγρὸν ὡς ριτίνια, ὡς κόμψι, ὡς στρύφην, ὡς θυμιάματα, καὶ ὡς κόμψι Αὐσεβεκόν. πάστιν πινα δένδρα ἔχοσι δεσμοὺς, καὶ φλάσις, καὶ κοπίαι, καὶ φυτοὶς, καὶ φλοῖσι, καὶ μυρελάς ἐπτο. καὶ πινα, ὡς δὲ τὸ πλεῖστον, εἰς φλοῖσι-